

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

- Τα αποτελέσματα των εθνικών εκλογών έθεσαν με το σαφέστερο τρόπο μικρότερα ή μεγαλύτερα ζητήματα για επίλυση. Ένα όμως είναι το σοβαρότερο και πανθομολογούμενο, εκείνο της ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ.
- Η ανάγνωση της ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ως κυρίαρχο ζήτημα, ως η κύρια πρόταση των πολιτικών αιτουμένων, εγγράφει τα πλαίσια μέσα στα οποία θα επιλυθεί και ο εσμός όλων των λοιπών ζητημάτων.
- Η διάγνωση της αναγκαιότητας της ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ οδηγεί στη δισκελή θέαση του όλου της, ήτοι θεσμοί και πρόσωπα. Και στα μεν πρόσωπα η κοινωνία των πολιτών εξάντλησε, πιθανόν, τη δυνατότητά της μέσω της εκλογικής διαδικασίας. Όσον αφορά, όμως, στους θεσμούς το κυρίως βάρος θα βαρύνει τους ώμους των πολιτικών, πιο ειδικά εκείνων που έχουν την κυβερνητική ευθύνη και ακόμη ειδικότερα τον πρόεδρο της Κυβέρνησης και του Κινήματος, που η ιστορική συγκυρία τον θέλει γενικό εισηγητή της μεταμόρφωσης της ελληνικής κοινωνίας, των πολιτικών της θεσμών και των πολιτικών της προτάσεων.
- Επιβάλλεται η διαρκής απόρριψη των μυθολογιών και η αντικατάστασή της από μετρητικά μεγέθη – πράγμα που γίνεται από την σημερινή κυβερνητική πολιτική – αφού είναι η μόνη πραγματική βάση διαμόρφωσης και εκκίνησης πολιτικών.

Εδώ βρίσκεται, όμως, το πρόβλημα της αποδοχής της από την κοινωνία πολιτών. Η σημερινή Ελλάδα αποτελεί περίπτωση φθίνοντος έθνους, που εκλαμβάνει τις έμμονες μυθολογικές του ιδέες για τον εαυτό του ως ρεαλιστική αυτεπίγνωση.

- Η γνώση και η βαθιά συνειδητοποίηση των δυνάμεων που κινούν και συνθέτουν την διεθνή πολιτική είναι η απαραίτητη προϋπόθεση που θα κάμει την ελληνική κοινωνία να συναινέσει στις αλλαγές, όσο η ευθύνη για την βαθιά και γρήγορη ενημέρωση καθώς και διαμόρφωση κλίματος αλλαγών και τομών βαρύνει το πολιτικό προσωπικό.
- Στον τομέα αποδοχής της αναγκαιότητας των αλλαγών, η ελληνική κοινωνία φάνηκε να έχει πεισθεί μερικώς, άρα υπολείπεται δουλειά για την ομόθυμη αποδοχή των αλλαγών που πρέπει να ολοκληρωθούν. Κι αυτό γιατί η μέθοδος, ο τρόπος και η ιστορική σύνδεσή τους πάσχουν και φαίνεται κακώς ότι βάλλουν κατά της ελληνικής ιδιοπροσωπίας και ταυτότητας. Αποτέλεσμα άσκοπες αλλά και επικίνδυνες αντιδράσεις.
- Η κύρια μέθοδος μέσω της οποίας γίνεται η ενσωμάτωση της κοινωνίας στην προοπτική των αλλαγών με στόχο την συνάντησή της με τους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς είναι η θεσμική, εν προκειμένω η κομματική συστράτευση σε ένα κόμμα φορέα της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού.
- Με την πρώτη ανάγνωση αυτού του ζητουμένου γίνεται αμέσως αντιληπτό ότι το ΠΑΣΟΚ ως σήμανση έχει κλείσει την όποια ιστορία του και κύκλο. Δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΦΟΡΕΑ

- Τα κόμματα ιδρύονται και συντίθενται από δυνάμεις της κοινωνίας για να υπηρετήσουν συγκεκριμένους στόχους μέσα σε συγκεκριμένο χρόνο.
- Το ΠΑΣΟΚ είναι η χρονικά προσδιορισμένη έκφραση της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ που υπηρέτησε κυρίως το στόχο της απελευθέρωσης κοινωνικών δυνάμεων, που κρατιόντουσαν στο περιθώριο του πολιτικού γίνεσθαι, απόρροια του μετεμφυλιοπολεμικού κράτους. Σαν τέτοιο επιτέλεσε τον προορισμό του ενώνοντας εθνικοαστικές δυνάμεις όσο και δυνάμεις εργαζομένων που χαρακτηρίστηκαν όλες μαζί ως των μη προνομιούχων.
- Το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα κινηματικού δυναμικού χαρακτήρα εμπέδωσε στον μεγαλύτερο βαθμό, που του αναλογούσε εξάλλου, το πολιτικό αίτημα της κοινωνίας πολιτών για Δημοκρατία Ευρωπαϊκού εν τέλει τύπου, ύστερα και από παλινωδίες.
- Σήμερα έχει καταφέρει να έχει δημιουργήσει ένα μπλόκ εξουσίας και προκαλείται σε ανασυγκρότηση ώστε να μπορέσει να εκφράσει τα βαρύτερα συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας στο σύγχρονο ευρωπαϊκό πολιτικό γίνεσθαι και στο νέο πλανητικό περιβάλλον.
- Όλοι οι θεσμοί, έτσι και τα κόμματα, εκτός από τις πραγματικές δυνάμεις που εκφράζουν μετρητικά, τις εκφράζουν ισόποσα και σε φαντασιακό συμβολικό επίπεδο.

- Το ΠΑΣΟΚ ως όνομα, ως παραστάσεις συνθηματολογικής υφής, ως πρακτικές προσδιορισμένες στο μεγαλύτερο βαθμό τους από τον ιδρυτή του Ανδρέα Παπανδρέου είναι έμφορτο χρόνου παρελθόντος και ολοκληρωμένου.
- Η συμβολική, η σημειολογία είναι η προεικασία του πραγματικώς υφισταμένου. Και το ΠΑΣΟΚ σήμερα δεν προβάλλει και δεν σημαίνει αυτό που ως πολιτική πρακτική επιδιώκει. Δημιουργεί σύγχυση στο πολιτικό σκηνικό και σώζεται μόνον από την πρακτική και την διαφορετική σήμανση που επιτυγχάνει ο πρόεδρος του Κώστας Σημίτης. Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις μας βεβαίωσαν τις τάσεις και τις ροπές του πολιτικού χώρου που καλύπτει και του λόγου το αληθές.
- Η αναγκαιότητα για αλλαγή ονόματος, συμβόλων και εν τέλει σημειολογίας είναι περισσότερο από επιβεβλημένη.
- Η αλλαγή αυτή απαντά και στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική δυναμική των πολιτικών πραγμάτων και περιβάλλοντος. Επιπλέον επανενοποιεί σε πραγματικούς στόχους τις κοινωνικές δυνάμεις που εκφράζει και που κινούνται σαφώς στα πλαίσια της κεντροαριστεράς.
- Κάθε λαός και εν προκειμένω κάθε ευρωπαϊκός λαός έχει ή δημιουργεί την δική του πολιτική παράδοση.
- Ομόλογοι χώροι στην Ευρώπη ονομάζονται διαφορετικά εκφράζοντας τα ίδια με άλλους λαούς και κοινωνίες.

- Αυτό που στη Γερμανία ονομάστηκε Σοσιαλδημοκρατία, στην Γαλλία πήρε τη μορφή και ονομασία πολλές φορές του Λαϊκού Μετώπου, μέσω άλλων τοπικών παραδόσεων και στην Ιταλία ονομάστηκε σήμερα Κεντροαριστερά. Αυτός ο τελευταίος είναι πιθανόν ο πιο επιστημονικός όρος έκφρασης αυτών των πολιτικο-κοινωνικών δυνάμεων.
- Στην Ελλάδα ο Χώρος ονομάστηκε άτυπα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ από τον ελληνικό λαό και διαχρονικά, ύστερα από τις θέσεις που ο χώρος αυτός έπαιρνε στο δυσκολότερο να επιλυθεί επί δύο αιώνες πολιτικό ζήτημα, το πολιτειακό.
- Η υιοθεσία του όρου ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ φαίνεται να απαντά και σήμερα στο ζητούμενο της ονοματοθεσίας ως συμβολικής της ανασυγκρότησης. Είναι ο όρος που θα επενεργήσει ανακουφιστικά για όλο το μπλόκ των δυνάμεων εξουσίας του σήμερα. Έπειτα λειτούργησε πάντοτε παράλληλα προς όλες τις ονοματοθεσίες που έπαιρναν οι πολιτικοί φορείς αυτών των συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων. Και άτυπα. Είναι καιρός να γίνει επίσημα αποδεκτή η ονομασία που η κοινωνία πολιτών έδωσε σ' αυτό τον πολιτικό χώρο. Και είναι ωραίο να διακηρυχθεί ότι δεν πρόκειται περί μιας εκ των άνω ονομασίας αλλά υιοθεσίας του ιστορικά βιωμένου.
- Επιπλέον ο όρος ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ θα προσδώσει στο σημερινό ΠΑΣΟΚ τη νομιμοποίηση προνομιακής πρόσβασης στον Κεντρώο Χώρο, όσο θα συνεχίζει να έλκει και τη σοσιαλιστική του διάσταση ήδη από τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ του Αλέξανδρου Παπαναστασίου.

- Ακόμη, ένα κόμμα εδραιωμένο στον ιστορικό χρόνο θα μπορεί ευκολότερα να κρούει τις χορδές του μοναδικού μας πολιτικού πολιτισμού, που προήλθε από το χώρο αυτό.
- Έπειτα, έτσι εμπεδωμένο στις συνειδήσεις των πολιτών θα μπορέσει πιο χειραφετημένο να διεκδικεί την πραγματικότητά του σε ευρύτερα από τα εθνικά πλαίσια. Είναι το πρώτο κόμμα της Κεντροαριστεράς στην Ευρώπη και με μεγάλη ιστορία. Μεγαλύτερη πιθανόν (εξαρτάται από την οπτική γωνία) και από την Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία.
- Η ενοποίηση των επιμέρους δημοκρατικών κομματικών παραδόσεων είναι ο πολιτικός στόχος του Κεντροαριστερού χώρου καθώς και η σφυρηλάτηση ενός μπλόκ εξουσίας σε ευρωπαϊκά πλαίσια.
- Τα σύμβολα της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ δεν μπορεί να είναι άλλα από εκείνα που εσχεδίασε ο Κωνσταντίνος Παρθένης για τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου. Το μεγάλο ελληνικό δέλτα, που από μέσα του σε μοντέρνο όσο και διαχρονικό αχνό σχήμα προβάλλει το κεφάλι της Αθηνάς. Άλλη μια αναφορά στον μοναδικό μας πολιτικό πολιτισμό μέσω του χεριού του μεγαλύτερου Έλληνα ζωγράφου του 20ού αιώνα.
- Ούτε επανίδρυση (λέξη ήδη υιοθετημένη από την Ν.Δ.) ούτε ανασύνθεση που περιορίζει τις δυνατότητες στα πλαίσια του υφισταμένου, αλλά ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ μέσα στην ευρυχωρία του πολιτικά βιωμένου και του στοχαστικά οραματικού.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

- Τα μεγάλα θέματα εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής είναι καλύτερο να αναπτύσσονται μέσα στην ευρυχωρία κυρίως μεγάλων προτάσεων παραταξιακών πλαισίων. Ο κατακερματισμός των αντιλήψεων ή ο μικροπολιτικός χειρισμός τους αντανakλούν τον κατακερματισμό της κοινωνίας των πολιτών και τον τελικό αποπροσανατολισμό ατόμων και ομάδων. Αν τα πράγματα έχουν έτσι τότε και σε επίπεδο συμβολικό χρειάζεται να σημαίνονται οι πολιτικές δυνάμεις και οι στόχοι. Είναι ο λόγος που σημείωσα στις παραπάνω φράσεις τις προτάσεις αυτές.
- Ο 20ος αιώνας, η Ευρωπαϊκή πρόκληση, η πλανητική πραγματικότητα και η Ελλάδα με τον όποιο σύγχρονο πολιτικό της πολιτισμό και με το όραμά της, καλούνται να αναχωνευθούν και να ανασυγκροτηθούν σε τύπους και περιεχόμενα
- Ο άνθρωπος που ποιμαίνει σήμερα τις τύχες του τόπου και τους χαρίζει προοπτική θα χρειασθεί σύντομα πιο πλατύ χώρο από εκείνο που η μεταπολίτευση πρόσφερε στη δημοκρατική παράταξη και έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ.

Από μ. Χρυσοχοϊδμ.